

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ତେତିସି

Jeff Pippenger
2026-01-21

ସଂଖ୍ୟା ତେତିସି

ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀୟ ଭାବରେ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି । ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଜଣ ପୂର୍ବରୁହିଁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ବଡ଼ ଜନସମୂହକୁ ବାବିଲରୁ ବାହାରିଆସିବାକୁ ଏବଂ ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ବିଚାର ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ ବିଚାର ଅନ୍ୟତାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ଜନସମୂହ—ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ ଉପରେ ଗତି କରେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ଉଭୟ ଦଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରାରେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଶହୀଦମାନେ ପଚାରେ, “ଆଉ କେତେଦିନ,” ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଶହୀଦତ୍ୱ ପାଇଁ ପାପାଳ ଶକ୍ତିର ବିଚାର କରିବେ? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ପାପାଳ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏକ ଦଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କବରରେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଏ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତ ଅଧ୍ୟାୟର ବଡ଼ ଜନସମୂହ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ପାପାଳ ଶହୀଦମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଏହି ଦୁଇ ଦଳକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନା ଓ ଫିଲ୍ମାଡେଲଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ସ୍ୱପ୍ନା ଅକ୍ତିମ ପାପାଳ ରକ୍ତସ୍ନାନର ଶହୀଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଫିଲ୍ମାଡେଲଫିଆ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଜଣକୁ ।

ପିତର କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ “ଛଅ ଦିନ” ପରେ—ଛଅ ଘଣ୍ଟା ପରେ ନୁହେଁ—ସେ ରବିବାର ନିୟମର ସାମାନ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ, ପହଞ୍ଚିବେ ।

ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକ୍ୱବ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇ ଅଲଗା ହୋଇ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଉଠିଗଲେ । ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ରୁପାନ୍ତରିତ ହେଲେ; ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଆଲୋକ ପରି ଧଳା ହେଲା । ଆଉ ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ମାଥୁ 17:1-3.

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀମାନେ ଭାବେ ବିଶାଳ ଜନସମୂହଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି । ଏଲିୟା ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୁଦ୍ରାରେ ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁରେ ନିଦ୍ରାଗତ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି; ଏହାହିଁ ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମହିମାର ରାଜ୍ୟକୁ ଅଭିଷେକ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ କରୁଣ ଉପରେ ନିଜ କୃପାର ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଯଦି ଆପଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରୁ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଅବଧି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆମେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ତର୍କ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ 1ର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା, କୈସରିୟା ମାରିତିମାର ନବମ ଘଣ୍ଟା । ର ଓମେଗାର ଆଲ୍ ଧ୍ୱ ଅଟେ । ଯୁଁ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ଯେ, ଛଅ ଘଣ୍ଟା । ପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଛଅ ଦିନ ପରେ, ପିତର ରୁପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ ଅଛନ୍ତି ; ଏହା ସେହି ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ପରିଣତି ପାଏ, ଯାହା ନବମ ଘଣ୍ଟା । ଅଟେ । ଛଅ-ଦିନର ଅବଧି, ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଆ ଅବଧି ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ କୈସରିୟାରୁ କୈସରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର ଏକ ଫ୍ରାକ୍ସାଲ୍ ଭାବରେ । ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ, ତାହା ହେଉଛି—ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଆ ଅବଧିର ଇତିହାସର ଭିତରେ ଇତିହାସର ଏକ ଫ୍ରାକ୍ସାଲ୍ ରହିବାର ଏହି ଘଟଣାଟି, ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ ରତ୍ନକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘଟେ । ଶ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ ରୁ

ପେଟେ କୋଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର ଛଅ ଘଣ୍ଟା । କରୁଣରୁ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ । 34 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର ଅବଧୂର ଏକ ଫ୍ରା ିକ୍ସାଲ୍, ଯେତେବେଳେ ପବି
ସପ୍ତ । ହ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ସୁସମାଚାର ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ।

“ଏବେ ଗର୍ବ ଓ ଇର୍ଷ୍ୟା ଆଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ଯାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲା । ଯଦି ଗୋଲିଆମାନେ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନେ
ଆଣିଥିବା ସମ୍ପଦକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ଓ ରକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଥା
ଅଇର୍ଷ୍ୟାମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇଦେଇଥାନ୍ତା, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା ବୋଲି
ଦାବି କରୁଥିଲେ, ତାହାକୁ ଏହା ଖଣ୍ଡନ କରୁଥିଲା । ଏହି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଶିକ୍ଷକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ
ଅନ୍ୟଜାତିୟ ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।
ସେମାନେ କହିଲେ, ଏହା କଦାପି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଯେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଅଜ୍ଞାନ ଗୋଲିଆମାନଙ୍କ
ସହ କିମ୍ପା ଖତନାହୀନ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିଥାନ୍ତେ । ରାଜା ହେରୋଦ୍ ଓ ସମଗ୍ର ଯିରୁଶାଲେମକୁ
ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଥିବା ସେହି ସମ୍ପଦମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କ ଅବମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସେମାନେ ସଜ୍ଜ ହେଲେ ।
ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ କି ନୁହେଁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ବେଅଲେହେମକୁ ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ ।
ଏବଂ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଯାଉଥିଲା,
ସେହିଟି ଏକ ଉତ୍ସାହୀ ଉତ୍ତେଜନା ମାତ୍ର । ଏଠାରୁ ପୁରୋହିତମାନେ ଓ ରକ୍ଷାମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଓ ହଠାତ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଥିର ଦୃଶ୍ୟରେ ପରିଣତ
ହେଲା । ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ଯାର ଖୋଲୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ
ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ଯାର ବନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ।” The Desire of Ages, 62.

ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କରୁଣରେ ବିଧି କରାଯାଇଥିଲା । ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଥ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାଥର
ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଲା ଏବଂ କର୍ନେଲିୟ ନିମନ୍ତେ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକାଯାଇଲା । କରୁଣର ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଥ ପରେ ପ୍ରାଚୀନ
ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ତାପରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଦାନିୟେଲ ବାର ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ପଦରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିର ପ୍ରତୀକ
ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ବ୍ଯାର ବନ୍ଦ ହେଲା ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିଗଲା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୀତରଙ୍କର ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ତାଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧୂରେ, କର୍ନେଲିୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଏହାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ, ଯେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେଷ ଷାଷ୍ଠି
ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର ନବମ ଘଣ୍ଟାରୁ ମୃତ୍ୟୁର ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧,୨୭୦
ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦିନ ଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର ନବମ ଘଣ୍ଟାରୁ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠର ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବାଉନ୍ସ ଦିନର
ପରିସରରେ, ୧,୨୭୦ ଦିନର ଏକ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ।

ଯେ ଫ୍ରାକ୍ଟାଲ୍ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠୀୟ ରତ୍ନ ଥିଲା, ସେହିଟି ସେହି 1,260 ଦିନର ଆରମ୍ଭରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଏବଂ ସେହି
ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ପେତ୍ର କୈସରିଆରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା—ଉଭୟରେ—ସ୍ଥାପିତ
ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହି ଦୁଇ କୈସରିଆ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଅବଧୂର ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ଦୁଇ
କୈସରିଆର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଅବଧୂର ମଧ୍ୟରେ, ପେତ୍ର ଛଅ ଦିନ ଯାତ୍ରା କରି ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତକୁ
ପହଞ୍ଚନ୍ତି । ସେହି ପର୍ବତଟି ସେହି ମୋହରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ତୃତୀୟରେ ପହଞ୍ଚେ,
ଯେଉଁଠାରେ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତ ପର୍ବତରୁ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଏ । ସେହି ଛଅ ଦିନ କୈସରିଆରୁ କୈସରିଆ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ସେହି ଛଅ-ଘଣ୍ଟା ଅବଧୂର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଅବଧୂର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଫ୍ରାକ୍ଟାଲ୍
ଅଟେ; ଯେପରି ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠୀୟ ରତ୍ନ ଏହି ସେହି ପବିତ୍ର ଅବଧୂର ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ଫ୍ରାକ୍ଟାଲ୍ ଥିଲା ।

ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରାକ୍ଟାଲ୍ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଠୀୟ ରତ୍ନ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା । କାଇସରିଆ
ଫିଲିପ୍ପୀରୁ ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଶେଷ ପ୍ରାକ୍ଟାଲ୍ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହ ସହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଏକତ୍ର
ବାନ୍ଧାଯାଇଛି । ପର୍ବତରେ ପିତା କଥା କହିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ସମୟରେ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ସେ
କରୁଣର ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ଆରମ୍ଭରୁ କରୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତା ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ତିନିଥର କଥା
କହିଥିଲେ । ଏକଥର ବସ୍ତ୍ର ସମୟରେ, ପରେ ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସମୀପସ୍ଥ କରୁଣର ଛାୟାରେ
କଥା କହିଥିଲେ ।

କରୁଣ ହେଉଛି ସେହି ୧,୨୭୦ ଦିନର ଓମେଗା, ଯାହା ତାଙ୍କ ବାପୁଙ୍କ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ବାପୁଙ୍କ ଏବଂ କରୁଣ, ଦାନିଏଲ ନଅର ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଏହିପରି ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତକୁ ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଯଦି ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷଟି ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରେ, ତେବେ ମଧ୍ୟଭାଗର ପଥଚିହ୍ନଟି ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି କରିବାକୁ ହେବ।

ବାପୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦୂତ; ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ କରୁଣ ତୃତୀୟ। ସେହି ପର୍ବତରେ, ଇଶ୍ୱର ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ପଥଚିହ୍ନରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କଲେ। ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରତୀକ ସହିତ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧାଯାଇଛି। ତିନିଥର ଯୀଶୁ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ନେଇଥିଲେ। ପ୍ରଥମଥର ଥିଲା ଯାଇରଙ୍କ କନ୍ୟାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଥିଲା ରୂପାନ୍ତର, ଏବଂ ତୃତୀୟଥର ଥିଲା ଗେଥସେମାନୀ। ପ୍ରଥମଥର ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ବାରୋ ବର୍ଷାୟା ଜଣେ କୁମାରୀଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ।

ଏବଂ ଏମିତି ଘଟିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଫେରି ଆସିଲେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ଦେଖ, ଯାୟୀର ନାମକ ଜଣେ ମଣିଷ ଆସିଲେ, ସେ ସମାଜଗୃହର ଜଣେ ଅଧିପତି ଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ି, ସେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବେ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ; କାରଣ ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ବାର ବର୍ଷ ବୟସର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ମୃତ୍ୟୁଶୟ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରି ଧରିଲେ। ଲୁକ ୮:୪୦-୪୨।

ଯାଇରୁସ ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଆଲୋକଦାତା” ଏବଂ “ଦୀପ୍ତିମାନ ଓ ମହିମାମୟ ହେବା।” ଯେ ତିନିଥରେ ପେତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ବିଶେଷରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅତିଥି ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ଥିଲା, ଏବଂ ଯାଇରୁସ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାରୋ ବର୍ଷ ବୟସର କୁମାରୀଟି ସେହି କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାର ଭାବେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୋ ବର୍ଷଧରି ରକ୍ତସ୍ରାବରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ପରେ ସେହି କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ।

ଏବଂ ବାରୋ ବର୍ଷ ଧରି ରକ୍ତସ୍ରାବରେ ପୀଡ଼ିତ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେ ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଜୀବିକା ବ୍ୟୟ କରିଥିଲା, ତଥାପି କାହାର ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିନଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ପଛଦିଗରୁ ଆସି ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କିନାରୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା; ଏବଂ ସହସା ତାହାର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲା। ଲୁକ ୮:୪୩, ୪୪।

ବାରୋ ବର୍ଷର ଜଣେ କୁମାରୀ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟରେ ବାରୋ ବର୍ଷ ଧରି ରକ୍ତସ୍ରାବର ରୋଗ ଭୋଗୁଥିବା ଜଣେ ନାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। କୁମାରୀଟିଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନକାଳ ଧରି ସେହି ନାରୀ ରକ୍ତସ୍ରାବର ଏହି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ କୁମାରୀ କନ୍ୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ରକ୍ତସ୍ରାବରୋଗୀ ନାରୀଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ। ଏହି ନାରୀ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପ୍ରତି ବାର୍ତ୍ତାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁମାରୀକୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରି ଜୀବନକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଅସୁସ୍ଥ ନାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଓଦିକିୟାର ନାରୀ, ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁଯୋଗ ରଖୁଥିଲେ। ଜଣେ ଶିଶୁ ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଶେଷ ଦିନର କୁମାରୀଙ୍କୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅସୁସ୍ଥ ନାରୀ, ଲାଓଦିକିଆଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଛନ୍ତି। କୁମାରୀ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ, ନାରୀଟି କିମ୍ପ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥାଏ, କିମ୍ପ ଅତିକ୍ରମିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ଭୟ, ଏବଂ ଭୟର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଛି।

ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁଥିବା ସମୟରେ, ସଭାଗୃହର ଅଧିପତିଙ୍କ ଘରୁ ଜଣେ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମର ଝିଅ ମରିଯାଇଛି; ଗୁରୁଙ୍କୁ ଆଉ ଅସୁବିଧା ଦିଅ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏବଂ ସେ ସୁସ୍ଥ କରାଯିବ। ଲୁକ ୮:୪୯, ୫୦।

ତାହାପରେ ପେତ୍ର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ସେହି କକ୍ଷ ରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଳ ବାପୁ ିସ୍ତ । ଦ୍ୱ । ରା ପ୍ର ତୀକୀକୃତ ପୁନରୁତ୍ଥାନ । ନ ପ୍ର ଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିକରଣକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ ହେଉଛି

ଦ୍ଵିତୀୟଥର, ଯେତେବେଳେ ପେତ୍ର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ରୂପାନ୍ତ ରଣ ପର୍ବତ ହେଉଛି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଏକେ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଗେଥସେମାନୀକୁ ନେଲେ, ସେଥିରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତୀକତ୍ଵ ଦେଖାଗଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ, ରୂପାନ୍ତ ରଣ ପର୍ବତରେ ଏକ “ଦ୍ଵିଗୁଣୀକରଣ” ଅଛି, କାରଣ ପର୍ବତର ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ପିତା ତିନିଥର କହିଥିବା ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ । ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ତାଙ୍କ ର ବାସ୍ତୁଶିଳ୍ପ । ବେଳେ, ଯାହା ବାରୋ ବର୍ଷର କୁମାରୀଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ହୁଏ; ଦ୍ଵିତୀୟଟି ଥିଲା ପର୍ବତ, ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ଥିଲା କରୁଣ ପୂର୍ବରୁ ଠିକ୍ ପୂର୍ବରେ । ପିତା ଯେ ତିନିଥର କହିଥିଲେ ଏବଂ ତିନି ଶିଷ୍ୟ ଯେ ତିନିଥର ଯାଶୁଙ୍କ ସହ ଅଲଗା ହୋଇ ଗଲେ, ଏହି ଦୁଇଟି କ୍ରମ ଏହି ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ ଯେ, ଉଭୟ ରେଖାର ଦ୍ଵିତୀୟ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ହେଉଛି ରୂପାନ୍ତ ରଣ ପର୍ବତ ।

ସେ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ, ପିତର, ଯାକୁବ, ଯୋହନ, ଏବଂ କନ୍ୟାଟିର ପିତା ଓ ମାତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ସେ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସମସ୍ତେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ, ତାହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, କାନ୍ଦ ନାହିଁ; ସେ ମୃତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ । ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ, କାରଣ ସେ ମୃତ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାରେ କାଢ଼ିଦେଇ, ତାହାର ହାତ ଧରି ତାଙ୍କି କହିଲେ, ହେ କନ୍ୟା, ଉଠ । ଏବଂ ତାହାର ଆତ୍ମା ପୁଣି ଫେରିଆସିଲା, ଏବଂ ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଉଠିଲା; ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏଥିରେ ତାହାର ପିତାମାତା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସେଥିବିଷୟରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ନ କହିବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଲୁକ ୫:୨୧-୨୬ ।

ଲାଜରଙ୍କ ପରି ଯେପରି ସେ କେବଳ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲେ, ସେହି କୁମାରୀଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଜାଗିଉଠିଲେ, ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଉଠିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଗଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟା ଓ ମୋଶାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୁଏ, ସେମାନେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଉଠିବାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ପରିମାପ ବିନା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଢାଳାଯାଏ, ଯାହା କୁମାରୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ । ଲୁକ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣାବଳୀକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେହି ଅପବାଦକୁ ଛାଡ଼ି, ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ କାଳସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀ ପରେ ଛଅ ଦିନରେ ଥିଲା ।

ଏହି କଥାମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଆଠ ଦିନ ପରେ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ସେ ପିତର, ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବତକୁ ଉପରେ ଗଲେ । ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଆକୃତି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧଳା ଓ ଦୁଧିଆ ହେଲା । ଆଉ ଦେଖ, ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସହ କଥାହେଉଥିଲେ; ସେମାନେ ଥିଲେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା । ଲୁକ ୯:୨୮-୩୦ ।

ମାଥୁରା ଓ ମାର୍କ ଉଭୟେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ “ଛଅ ଦିନ ପରେ” ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏବଂ ଲୁକ “ପ୍ରାୟ” ଆଠ ଦିନ ବୋଲି କହନ୍ତି । ବାଇବେଲର ଲେଖକମାନେ ସମୟ-ଗଣନାର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; ଗୋଟିଏକୁ ସମାବେଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିକୁ ବର୍ଜନୀୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ବିରୋଧାଭାସ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଲୁକ “ପ୍ରାୟ” ବୋଲି କହିଥିବାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ସମାବେଶୀ ଗଣନାର ଭାଷାରେ କହୁଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମାଥୁରା ଓ ମାର୍କ “ଛଅ ଦିନ ପରେ” ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରୁଥିଲେ, ଆଠ-ଦିନିଆ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଦିନକୁ କିମ୍ବା ସେହି ଅବଧିର ଶେଷ କରିଥିବା ଦିନକୁ ନୁହେଁ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏକେଇ ଅବଧି ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରତୀକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ; ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଆଠ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଛଅ ଦିନ ।

କାଳସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀ ଓ ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତରୁ ଛଅ କିମ୍ବା ଆଠ ଦିନର ଅବଧି ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଯାହା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ସେହି ହେଲା ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସମୟରେ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି, ସେହି ଅବଧିରେ ଆଠ ସଂଖ୍ୟା ନୋହଙ୍କ ନୌକାରେ ଥିବା ଆଠଜଣ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଏବଂ ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ଫିଲାରୀୟାଫିଆର ଷଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯାହା ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଷ୍ଟମ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ । ସେମାନେ ମୋଶା, ଏଲିୟା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାପ୍ରାପ୍ତି ସମୟରେ ଅଷ୍ଟମରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି । ପର୍ବତରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ମହିମାପ୍ରାପ୍ତି ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପର୍ବତରେ ଘଟିଥିବା ମହିମାପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଛି ।

ମୋଶା ପର୍ବତରେ ଆରୋହଣ କଲାବେଳେ, ସେ ସଉରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଯୋଶୁଆଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇଥିଲେ ।

ତାହାପରେ ମୋଶା, ଆହରୋନ, ନାଦାବ, ଅବୀହୁ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ସଭା ରି ଜଣ ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଦତଳ ତଳେ ନୀଳକାନ୍ଥ ମଣିର ପିଛା କାମ ପରି କିଛି ଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ଚାରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଲର ଦେହ ପରି ଥିଲା। ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିଜ ହାତ ରଖିଲେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଭୋଜନ ପାନ କଲେ। ପୁଣି ସଦାପ୍ରାୟ ଉ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପର୍ବତ ଉପରକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସ, ଏବଂ ସେଠାରେ ରହ; ମୁଁ ତୋତେ ପାଥରର ଫଳକ, ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଓ ଆଜ୍ଞା ମାନ ଦେବି, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଲେଖିଛି, ଯେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବୁ।”

ଏବଂ ମୋଶା ଉଠିଲେ, ତାଙ୍କ ସେବକ ଯିହୋଶୁୟ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତକୁ ଆରୋହଣ କଲେ। ସେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ଏଠାରେ ଆମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; ଏବଂ ଦେଖ, ହାରୋଣ ଓ ହୁର ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି; ଯଦି କାହାର କୌଣସି ବିବାଦକାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ।

ଏବଂ ମୋଶା ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଏକ ମେଘ ପର୍ବତଟିକୁ ଆବୃତ କଲା। ଏବଂ ସିନାଇ ପର୍ବତ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ବିରାଜମାନ ରହିଲା, ଏବଂ ମେଘ ତାହାକୁ ଛଅ ଦିନ ଧରି ଆବୃତ କଲା; ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ମେଘର ମଧ୍ୟରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମାର ଦର୍ଶନ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପର୍ବତଶିଖର ଉପରେ ଭସ୍ମକାରୀ ଅଗ୍ନି ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ଏବଂ ମୋଶା ମେଘର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ; ଏବଂ ମୋଶା ସେହି ପର୍ବତରେ ଚାଳିଶି ଦିନ ଓ ଚାଳିଶି ରାତ୍ରି ରହିଲେ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 24:9-18।

ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କର ବାଉଁଶ ଥିଲା ଯାଇରୁସଙ୍କର କନ୍ୟାର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ। ତାହାପରେ ଛଅ ଦିନ ପରେ ଆସିଲା ରୁପାନ୍ତର ପର୍ବତ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତ, ଏବଂ ଯାହା କରୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୃତ ଅଟେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତ ଭାବେ, ପର୍ବତର ଦ୍ୱିଗୁଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ, ପର୍ବତରେ ପିତାଙ୍କର କଥନ, ତିନିର ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ରେଖା ସହ ଯୋଡ଼ିତ ହୁଏ। ପାତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଯେ ତିନିଥର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବିଶେଷ ଅତିଥି ଥିଲେ, ଏବଂ ପିତା ଯେ ତିନିଥର କହିଥିଲେ, ଏହି ଉଭୟେ ପିତାଙ୍କର ସ୍ୱରର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ଥିଲା ରୁପାନ୍ତର ପର୍ବତ। ପର୍ବତର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଥଚିହ୍ନରେ ପିତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଓ ତିନି ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାଉଁଶ ସଦା “ଦ୍ୱିଗୁଣତା”କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତର ବଳିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଛଅ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧି, ଯାହାକୁ ମାଥୁର ଏବଂ ମାର୍କରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପିରୁ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିଥିରେ ମୋଶାଙ୍କ ଛଅ ଦିନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ମେଘମଧ୍ୟରେ ଡାକି ନିଆଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ରେଖାଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ବିଳମ୍ବକାଳ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେପରିକି ମୋଶା ସଭରଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କୁ ନିଜେ ଫେରିଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ” ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏହି ରେଖାର ପ୍ରଥମ ଛଅ ଦିନ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ସମଗ୍ର ଛୟାଳିଶି ଦିନର ଅଂଶ ହିସାବରେ ରହିଥାନ୍ତି। ଏହି ଛଅ ଦିନ ଏକ ଏମିତି ଅବଧି, ଯାହା ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ଚାଳିଶି ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଛୟାଳିଶି ଦିନ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତୀକ; ଛଅ ଦିନ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ପେଡ୍ରେକସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ତାଙ୍କର କରୁଣାରୋହଣଠାରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, କୈସରିୟାରୁ କୈସରିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ଏବଂ ଉପର ଘରରେ ପେଡ୍ରେକ୍ ସମୟଠାରୁ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା। ମୋଶାଙ୍କୁ ଚାଳିଶି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ କିପରି ଉଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସେ ସମ୍ପନ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପାଉଛନ୍ତି। ବାଲବେଲ୍ କୁହେ ଯେ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ପ୍ରାଚୀନମାନେ “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ।” ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋଶା ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସହ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାପ୍ରକାଶ, ରୁପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ଘଟିଥିବା ମହିମାପ୍ରକାଶର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ଉଭୟରେ ଏହି ଛଅ ଦିନର ଅବଧି ରହିଛି। ମୋଶାଙ୍କ ରେଖାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ବିଳମ୍ବକାଳ ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୟାଳିଶି ଦିନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ସେ ଯେ ଚାଳିଶି ଦିନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାହା ମୋହରାଜନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପେତ୍ର କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଥିଲେ; ନବମ ପ୍ରହରରେ ସେ କୈସରିଆ ମାରିଡିମାକୁ ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ଛଅରୁ ଆଠ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପର୍ବତରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ସଭିରି ଜ୍ୟେଷ୍ଠଙ୍କ ସହିତ ବିଳମ୍ବ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ମହିମାମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖୁଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେପରି ଗିଦିଓନ ଏବଂ ସଭିରି ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ। ରୂପାକ୍ରମଣର ପର୍ବତ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଲାଓଦିକିୟା ଆନ୍ଦୋଳନ, ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲାଦେଲଫିୟା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ରୂପାକ୍ରମଣ ହୁଏ। ସେମାନେ ଅଷ୍ଟମ ମଣ୍ଡଳୀ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ଷଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ; ଏହିପରି ଆମେ ଛଅ ଦିନ ଏବଂ ଆଠ ଦିନକୁ ଦେଖୁଅଛୁ।

ତାଙ୍କର କରୁଣାରୋହଣରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ପେନ୍ଥେକୋଷ୍ଟର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, କୈସରିଆରୁ କୈସରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଘଣ୍ଟା, ରୂପାକ୍ରମଣ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଛଅ ଦିନ, ଏବଂ ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କ ଛଅ ଦିନ ଚାଲିଛି ଦିନକୁ ନେଇଗଲା—ଏସବୁ ଏକେ ରେଖା ଅଟେ। ପାନିଅମ୍ ଥିବା କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏକ ଶତ ରୂପାକ୍ରମଣ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ରମଣ କରାଯାଏ। ସେହି ମୁଦ୍ରାକ୍ରମଣ ଏକ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରେ।

ଏବଂ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏକ ମହା କମ୍ପନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ପଳାଇ ଯାଇ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ। ଦାନିଏଲ 10:7.

ମୋଶି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ଏଠାରେ ଆମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର।” ଅପେକ୍ଷାର ସମୟରେ ମୋଶି ସଭିରିଜଣକଠାରୁ ଅଲଗା ହେଲେ, ଏବଂ ସଭିରି ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରୀକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେତେବେଳେ ସଭିରିତମ ସପ୍ତାହ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ସଭିରିତମ ସପ୍ତାହ ହିଁ ସେହି ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲଗା ହେଲେ। ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ରକ୍ତସ୍ରାବର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରୁଥିବା ସମୟ—ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ରକ୍ତସ୍ରାବର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ—ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ବାରୋ ବର୍ଷର କୁମାରୀକାକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପୁନଃଚିନ୍ତା କରାଗଲା। ଅପେକ୍ଷାର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାପରେ, ମୋଶି ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଉନ୍ନାପନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ।

ଯେତେବେଳେ ପିତର, ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ପର୍ବତରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକ୍ରମଣ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉଦ୍ଧାର ହେବା, ସେହି ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶତ ରୂପାକ୍ରମଣ ହଜାରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପରେ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେହି ମନ୍ଦିର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, “ନୟନ ପାଳନ କର, ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କର; କାରଣ ମୋର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଆସିବାକୁ ସମୀପରେ ଅଛି, ଏବଂ ମୋର ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଧର୍ମ୍ୟ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ଏହା କରେ, ଓ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଯେ ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖେ; ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କରିବାରୁ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଓ ନିଜ ହସ୍ତକୁ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ବିରତ ରଖେ। ଯେ ପରଦେଶୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଯୋଗ କରିଅଛି, ସେ ଏହା କହି ନ କହୁଛି, “ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ତାଙ୍କ ଜନସମୂହଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୃଥକ କରିଛନ୍ତି”; ଏବଂ ନପୁଂସକ ମଧ୍ୟ ଏହା ନ କହୁଛି, “ଦେଖ, ମୁଁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ ।” କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସେହି ନପୁଂସକମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଓ ଯାହା ମୋତେ ପ୍ରସନ୍ନ କରେ ତାହାକୁ ଚର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖନ୍ତି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଗୃହରେ ଓ ମୋର ପ୍ରାଚୀନମଧ୍ୟରେ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର 101ରୁ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏକ ସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ନାମ ଦେବି; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅନନ୍ତ ନାମ ଦେବି, ଯାହା କେବେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ। ଏହାସହ ପରଦେଶୀମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ, ଓ ତାଙ୍କର ଦାସ ହେବା ପାଇଁ—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କରିବାରୁ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖେ—ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ପବିତ୍ର ପର୍ବତକୁ ଆଣିବି, ଓ ମୋର ପ୍ରାଚୀନ ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବି; ସେମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ଓ

ସେମାନଙ୍କ ର ବଳିଗୁଡ଼ିକ ମୋର ଯଜ୍ଞ ବେଦୀ ଉପରେ ଗ୍ରା ହଣୀୟ ହେବ; କାରଣ ମୋର ଗୃହ ସମସ୍ତ ଜାତିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଗୃହ ବୋଲି କୁହାଯିବ ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି, “ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକତ୍ର କରିବି ।” ଯିଶାୟ 56:1-8 ।

ପେତ୍ର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ, ଏବଂ ମୋଶି ମଧ୍ୟ, “ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା ସ୍ୱଜାତିୟମାନେ ବହିଷ୍କୃତ କରିଥିଲେ ।

ସେହିପରି ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗ ମୋର ସିଂହାସନ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ମୋର ପାଦପୀଠ; ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ କେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବ? ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ରାମର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠାରେ?

ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ମୋର ହାତ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିଅଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପାଟିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି, ଯେ ଦରିଦ୍ର ଏବଂ ଭଗ୍ନମନା ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରୀ, ଏବଂ ମୋର ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଏ । ଯେ ବଳଦକୁ ବଧ କରେ, ସେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରିଥାଏ; ଯେ ମେଷଶାବକକୁ ବଳିଦାନ କରେ, ସେ ଯେପରି କୁକୁରର ଗଳା କାଟିଥାଏ; ଯେ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ଶୁକରର ରକ୍ତ ଅର୍ପଣ କରିଥାଏ; ଯେ ଧୂପ ଢାଳାଏ, ସେ ଯେପରି ପ୍ରତିମାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥାଏ । ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟଜନକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରୁଣ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଡାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁସାମ୍ନାରେ ଦୁଷ୍ଟତା କଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋର କୌଣସି ପ୍ରସନ୍ନତା ନଥିଲା, ସେହିକୁ ବାଛିନେଲେ ।

ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଶୁଣି କମ୍ପାନ ହୁଅନ୍ତି, ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ମୋର ନାମର ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତାମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମହିମାଦିତ ହେଉଛି”; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ଯିଶାୟ ୬୬:୧-୫ ।

“ଆନନ୍ଦ” ଶବ୍ଦଟି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନେକଥର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି; ସେପରି “ଲଜ୍ଜିତ” ଶବ୍ଦଟି ମଧ୍ୟ । ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରୁ ପେତ୍ରଙ୍କ ବାଉଁର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଲଜ୍ଜା ବନାମ ଆନନ୍ଦ ଏକ ସମାନ୍ତର ବିଷୟ, ଯେପରି ଜାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ, କିମ୍ବା ଗର୍ଭ ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ । ଯୋଏଲଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାଉଁ ଅଛି, ବନାମ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏହି ସୂକ୍ଷ୍ମତାକୁ ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଆପଣ ଏହି ଭକ୍ତିର ଗଭୀର ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ—“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଯେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ମୋର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ।” ସେହି ଭାଇମାନେ ହେଲେ Spalding and Magan, page one and two ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ନାମମାତ୍ର Adventists, like Judas,” ଯେମାନେ “betray us to the Catholics,” କରିବେ, “for they hated us on account of the Sabbath, for they could not refute it.” ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ଭାଇମାନେ, ଯେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଭୂମିର ସବୁଥର ବାଉଁ, Moses seven times, ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବିଷୟଟି ହେଲା, ଆପଣ ଏକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଡକ୍ଟର ଉପରେ, ଏକ ବିବାଦ ଉପରେ—ଯାହାକୁ ଯିଶାୟ ଏଭଳି କହନ୍ତି—ବାହାର କରାଯାଆନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ଶିକ୍ଷାଗତ ବିବାଦଟି ହେଉଛି ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାଉଁ ।

ଯୋଏଲ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶକୁ “ନୂତନ ଦାଖାରସ” ବୋଲି କହେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଖରେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶ ଅଛି, ତେବେ ତୁମ ପାଖରେ ଆନନ୍ଦ ଅଛି । ଯଦି ତାହା ତୁମ ପାଖରେ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ଯୋଏଲଙ୍କ ମଦ୍ୟ ପମାନଙ୍କ ପରି ଜାଗ୍ରତ ହେବ, ଏବଂ ଦେଖିବ ଯେ ନୂତନ ଦାଖାରସ ତୁମ ମୁଖରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱା ।ଶୀର

ଅର୍ଥରେ "ଲଜ୍ଜିତ" ହେବ। ଯେ ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି, ସେହି ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ଆନନ୍ଦ ଅଛି; ଏବଂ ଯେ ଶ୍ରେଣୀ ପାଖରେ ତେଲ ନାହିଁ, ସେହି ଶ୍ରେଣୀ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଏ। ସେହି ତେଲ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଦାଖାରସ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ଆନନ୍ଦ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଏହି କାରଣରୁ ଯିଶାୟ କହନ୍ତି, "ସଦାପ୍ର ଭୁଲ ବାକ୍ୟ ଶୁଣା।" ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ବାଞ୍ଛେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ତୃତୀୟ ନିକୁ କଣ୍ଠ ପାତ କରେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ତୁମେମାନେ, ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କର୍ମିତ ହୁଅ।" ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେମାନେ 9/11 ରେ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେ ଯିଶାୟଙ୍କ ନିପୁଣତାକୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ବୃକ୍ଷ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ସେମାନେ ଚୁକ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରହିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆଉ ଇଶ୍ଟି ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରୁ ପୃଥକ ରହିବେ ନାହିଁ।

ଏକ ଖୋଜା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଶୁଣି ବୃକ୍ଷ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏକ ଖୋଜା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏକ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷରେ ଜୀବନ ନାହିଁ। ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ଯଦି ସେହି ଜାତିମାନେ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-ଘଣ୍ଟାର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ, ବିଶ୍ୱାସୀ ବାବା ପ୍ରତୀକିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ହେବେ। ପ୍ରଥମେ ସେ ଲମ୍ବାବୟସ୍କ ପରିତ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ପରେ ସେହି ପରିତ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାପରେ ନିଜର ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଗ୍ରହ 9/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସେହି କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଛିଟାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ସହିତ ରବିବାର ଆଇନରୁ ମାଲକେଲ ଉଠିବାପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଢାଳାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସେହି କାଳକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟ କାଳରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଏକ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ତୁମ ପାଖରେ ଥିଲେ ଆନନ୍ଦ ଆଣେ, ଏବଂ ଯଦି ନଥାଏ, ତେବେ ଲଜ୍ଜା ଆଣେ।

ମାତୃତ୍ୱ ପୁସ୍ତକଟି ତିନିଟି ରେଖାରେ ବିଭକ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦର ତିନି ଦୃଶ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ରେଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ତିନି ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରାକ୍ତାଳ ରହିଛି। ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ବାକିଶି ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ରେଖାଟି କେନ୍ଦ୍ର, କାରଣ ସେହିଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ। ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏଗାରୋରୁ ବାକିଶି ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର କରୁ, ସେତେବେଳେ ମାତୃତ୍ୱ ପୁସ୍ତକ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଖା ଅଟେ।

ବାରୋଟି ଚୁକ୍ତି-ଅଧ୍ୟାୟର କେନ୍ଦ୍ର ମାତୃତ୍ୱରେ ଅଛି, ଏବଂ ମାତୃତ୍ୱର ତିନୋଟି ରେଖାର ମଧ୍ୟକୀୟ ରେଖା ସେହି ଏକେଇ ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପାଇଯାଏ। ସେହି ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ କରିବା। ସେହି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁକୁ ତିନୋଟି ପଦ ବାବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ବାରୋଟି ଚୁକ୍ତି-ଅଧ୍ୟାୟର ତିନୋଟି ମଧ୍ୟକୀୟ ପଦ ସହିତ ସମସ୍ତତା ରଖିଥାଏ।

ପିତର ହେଉଛନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବଧୂଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହାହିଁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର। ପାଲମୋନି ମଧ୍ୟ ପିତରଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରଖିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଇଂରାଜୀରେ ପିତରଙ୍କ ନାମର ରହସ୍ୟମୟ ପହେଲିକାକୁ ରଚନା କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ଇବ୍ରୀୟ ଭାଷାରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସଂଲାପ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ, ତାହାପରେ ଇଂରାଜୀରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲା। ଇଂରାଜୀରେ, ପାଲମୋନି ଇଂରାଜୀ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ୧୭ତମ ଅକ୍ଷର, ତାହାପରେ ୫ତମ ଅକ୍ଷର, ତାହା ପରେ ୨୦ତମ, ତାହା ପରେ ୫ତମ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ୧୮ତମ ଅକ୍ଷରକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପିତରଙ୍କୁ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣିଥାଇ ଯେ ସେ, ପାଲମୋନି ଭାବେ, ଏମିତି ଏକ ନାମ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ ଯାହା ଇବ୍ରୀୟରୁ ଗ୍ରୀକ ଏବଂ ଗ୍ରୀକରୁ ଇଂରାଜୀକୁ ଯିବ। ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିଥିଲେ ଯେ, ଇଂରାଜୀ ନାମଟି ସେହି ପାଞ୍ଚଟି ଅକ୍ଷରକୁ ଗୁଣ କରି ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ପହେଲିକାର ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସଂଖ୍ୟାକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ସମ୍ଭବ କରିବ। ପାଲମୋନି, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ମଧ୍ୟ, ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ଯେ, ପିତର ନାମଟି ଗଠନ କରୁଥିବା ସେହି ପାଞ୍ଚଟି ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷରମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ହେଉଛି ୧୭ତମ ଏବଂ ୧୮ତମ ଅକ୍ଷର; କାରଣ ପିତର ନାମଟି ମାତୃତ୍ୱ 16:18 ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଥିଲା।

ପେତ୍ର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଆମକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତ” ବିଷୟକୁ ସମେଧ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତକୁ ମାତ୍ର 16:18 ବୁଝାଇବା ପାଇଁ, କାରଣ ସେହି ଅନୁପାତ 1.618 ଅଟେ। ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାତ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରାକୃଳମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାଲେମ୍ମାନି ମାତ୍ର 16:18 ରେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥିତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପାଲେମ୍ମାନି ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯିଶାୟା 22:22 ରେ ଇଲିଆକୀମଙ୍କ କାଂଧ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁପାତ ଦ୍ୱାରା ପେତ୍ର ଓ କଲିସିଆକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରେ, ଭବିଷ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମାନବ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଛି।

ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରୁ ନବମ ପ୍ରହରରେ କୈସରିୟା ମାରିଚିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଘଟଣା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କରୁଣରେ ବିଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବା ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରୁ କର୍ନେଲିୟସ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇଥିବା ନବମ ପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏକ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କରୁଣାବିଧିତାର ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠରେ ମନ୍ଦିରଭିତରେ ନବମ ପ୍ରହରରେ ପେତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠୀୟ ରହୁ, କରୁଣରୁ କର୍ନେଲିୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର 1,260 ଦିନର ଏକ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲ ଅଟେ। ପିତା ତିନିଥର କହିଥିବା ଘଟଣା ତିନି ଦୃଶ୍ୟର ଏକ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲ ଅଟେ, ଯେପରି ଯୀଶୁ କେବଳ ପେତ୍ର, ଯାକୂବ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ତିନିଥର ସହିତ ନେଇଥିଲେ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେପରି। ଯେ ସବୁ ପଦ୍ୟରେ ପେତ୍ର ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେଥିରେ ସଂକେତିତ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସୂଚନା ଯେକୌଣସି ସତ୍ୟ ପରି ଗଭୀର ଅଟେ; ତଥାପି ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋରେ ପାନ୍ତିୟମ୍ରେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବା।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପିତରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ପଛୁସ, ଗାଲାତିଆ, କପ୍ପାଦୋକିଆ, ଆସିଆ ଓ ବିଥୁନିଆରେ ଛିଡ଼ରାଇଥିବା ପରଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଯେମାନେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ, ଆତ୍ମାଙ୍କ ପବିତ୍ରୀକରଣ ଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଓ ତାଙ୍କର ରକ୍ଷିତ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି: ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ବହୁଗୁଣିତ ହେଉ। ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି; ସେ ନିଜର ଅପାର କୃପା ଅନୁସାରେ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା, ଆମକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦେଇ ଜୀବନ୍ତ ଆଶାରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଛନ୍ତି, ଏକ ଅବିନାଶୀ, ନିର୍ମଳ ଓ ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇଁ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି; ଏବଂ ତୁମେ, ଯେମାନେ ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ରକ୍ଷିତ ହେଉଛ।

ଏହିଥିରେ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଯଦ୍ୟପି ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତୁମେ ନାନାପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଅଛ; ଯେଣୁ ତୁମ ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ନଶ୍ୱର ସୁନାଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ—ଯଦ୍ୟପି ସୁନା ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ—ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସମୟରେ ପ୍ରଶଂସା, ସମ୍ମାନ ଓ ମହିମା ପାଇଁ ପ୍ରତୀତ ହେଉ; ଯାହାକୁ ତୁମେ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁଛ; ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ କରି, ଅବଶ୍ୟକତା ଓ ମହିମାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛ; ତୁମ ବିଶ୍ୱାସର ଶେଷ ଫଳ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ, ଲାଭ କରୁଛ।

ଏହି ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଣୀମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱପୂର୍ବକ ଖୋଜିଥିଲେ, ଯେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା, ଯେବେ ପୂର୍ବହୁଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ମହିମା ସମ୍ପର୍କରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କେଉଁ ସମୟ କିମ୍ବା କେମିତି ପ୍ରକାରର ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସେବା କରୁଥିଲେ; ଯେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି; ଏହି ସବୁ ବିଷୟକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରନ୍ତି।

ଏହେତୁ, ତୁମମାନଙ୍କ ର ମନର କଟିବନ୍ଧ ବାନ୍ଧି, ସଚେତନ ହୁଅ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ର ପ୍ରକାଶ କାଳରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣିଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ହରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶା ରଖ; ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସକ୍ତ ମନମାନଙ୍କ ପରି, ତୁମମାନଙ୍କ ର ଆଜ୍ଞା ନି ସମୟର ପୂର୍ବଚେନ ଅଭିଳାଷମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିନ ନେଅ; କିନ୍ତୁ ଯିଏ

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିଛନ୍ତି ସେ ପବିତ୍ର ଥିବାପରି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆଚରଣରେ ପବିତ୍ର ହୁଅ; କାରଣ
ଲେଖାଯାଇଛି, “ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ; କାରଣ ମୁଁ ପବିତ୍ର ।”

ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛ, ଯିଏ ପକ୍ଷପାତ ବିନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ବିଚାର କରନ୍ତି,
ତେବେ ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରଦେଶବାସର ସମୟକୁ ଭୟଭକ୍ତିରେ କାଟ; କାରଣ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ତୁମ
ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କଠାରୁ ପରମ୍ପରାକ୍ରମେ ପ୍ରାୟ ତୁମର ନିର୍ଥକ ଆଚରଣରୁ ତୁମେ ରୁପା କିମ୍ବ ସୁଣା ପରି କ୍ଷୟଶୀଳ
ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଦୋଷହୀନ ଓ କଳଙ୍କହୀନ ମେମଣାର ନିକଟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ
ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇଛ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଗତର ସ୍ଥାପନା ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଏହି ଶେଷ କାଳମାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ; ସେହିଠାରୁ ତୁମେ ଇଶ୍ଵରରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦାନ କଲେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଶା ଇଶ୍ଵରରେ
ଥାଉ। ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ଅକପଟ ଭାତୁପ୍ରେମ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣକୁ
ଶୁଦ୍ଧ କରିଛ, ସେହିହେତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟରୁ ଏକାପରକୁ ଭକ୍ତତାର ସହିତ ପ୍ରେମ କର; କାରଣ ତୁମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଛ,
କ୍ଷୟଶୀଳ ବୀଜରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜରୁ, ଅଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା, ଯାହା ଚିରଜୀବୀ ଏବଂ
ସଦାସ୍ଥାୟୀ। କାରଣ ସମସ୍ତ ଶରୀର ଘାସ ସଦୃଶ, ଏବଂ ମଣିଷର ସମସ୍ତ ମହିମା ଘାସର ଫୁଲ ସଦୃଶ। ଘାସ
ଶୁଖିଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ଫୁଲ ଝରିପଡ଼େ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଚିରକାଳ ସ୍ଥିର ରହେ। ଏବଂ ଏହିହେଉଛି ସେହି
ବାକ୍ୟ, ଯାହା ସୁସମାଚାର ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଛି। 1 Peter 1:1–25.